

[Korsgaard.]

forhøjelse. Nu kan man naturligvis sige, at det er underligt i Dag at tale om Badekar, da ingen maa bruge dem, men de findes her paa Listen, og den Dag kan komme, hvor man igen maa bruge dem, og maaske vil en eller anden trods alt købe sig et Badekar. For Tiden maa man kalde en Ting som et Badekar, som man ikke maa bruge, i særlig Grad en Luksusgenstand, og jeg gaar ud fra, at det ikke mindst er Luksusgenstande, man ønsker at ramme for at skaffe Penge. Der vil derfor være Rimelighed i at tænke paa det.

Beskatningen gennem Importafgift og indenlandsk Omsætningsafgift rejser uvilkaarligt det Spørgsmaal, om det er rimeligt at beskatte i to Omgange. Saa vidt jeg har forstaaet Lovforslaget, f. Eks. i Relation til en Ting som Ure, vil disse først komme ud for en 10 pCt.s Toldbeskatning og bagefter for 10 pCt.s Forhøjelse gennem den indenlandske Omsætningsafgift. I Virkeligheden er det 10 pCt. plus 10 pCt.; hvor meget det bliver, naar man skal regne det matematisk ud, ved jeg ikke, men det bliver omtrent 20 pCt. for denne specielle Vare. En Forhøjelse paa 20 pCt., er det ikke for meget? Der er ingen, der, naar jeg er dumpet i en Valgkreds, har foræret mig et Guldur, ellers er det en almindelig Regel, at de, der har gjort det saa daarligt til at begynde med, faar et Guldur som Belønning, det har jeg nu aldrig faaet, saa jeg skal ikke tale nærmere om Guldure; derimod er det mindre rimeligt, synes jeg, at selv beskedne Sølvure skal have en saa stærk Forhøjelse. Det er kun en enkelt Ting; men i det hele synes jeg, det er lidt underligt, og jeg vil henstille, at man overvejer, om det er rimeligt baade at give en Forhøjelse gennem Importtolden og bagefter gennem den indenlandske Omsætningsafgift. Det er et rent principielt Spørgsmaal.

I Forbindelse med den indenlandske Omsætningsafgift vil jeg gerne nævne Spørgsmaalet om tilbagevirkende Kraft, noget, jeg for mit Vedkommende afskyer, at Skattelovene har — den højtærede Finansminister var da ogsaa villig til at forlade Bestemmelsen om tilbagevirkende Kraft, dengang han fremsatte Forslag om Beskatning af Goodwill. Naar en Mand køber en Vare og har videresolgt den til en Forbruger, dog paa en saadan Maade, at den kommer ind under Beskatningen her, vil det saa under alle Omstændigheder være rimeligt, at han skal betale den 10 pCt.s Afgift?

Det henstilles ogsaa med Hensyn til den indenlandske Afgift, om ikke det vil

være naturligt, at den Beskatning, der finder Sted, gives et særligt Udtryk gennem et Mærke, eller hvorledes man nu ellers kunde gøre det. Fra alle Sider haaber man vel nok, at denne Omsætningsafgift snarest muligt maa falde bort, og det er vel ikke en urimelig Tankegang, at naar hver eneste Nota faar en Paategning eller et Mærke, der viser, at Staten har taget saa og saa stort et Beløb, saa vil det fremme Tilbøjeligheden til at afskaffe en Afgift af denne Art. Det henstilles altsaa at overveje, om ikke en saadan Ordning er mulig; det hører til de Ting, som det vil være rimeligt at tale om i Udvalg.

Den Varegruppe, der rammes decideret haardest gennem den indenlandske Omsætningsafgift, er ubetinget Manufakturgruppen, og der er allerede herfra, i hvert Tilfælde af Ordføreren for Socialdemokratiet, givet Udtryk for, at det dog nok i ikke helt faa Tilfælde maa kaldes en meget haard Beskatning. Men jeg synes ogsaa, at man uvilkaarligt maa stille sig selv det Spørgsmaal: Hvorfor undtages en Ting som Skotøj saa helt? Der findes dog ogsaa inden for Skotøjsbranchen megen Luksus, og naar det ene skal rammes saa haardt, hvorfor skal det andet saa gaa fri? Ogsaa herfor kan der maaske gives en rimelig Begrundelse, bl. a. kan man vel nok sige, at der er mere Beskæftigelse i Skotøjet; end der er i Tekstilvarerne, men, som sagt, en rimelig Udredning heraf vil det dog være ønskeligt at faa.

Saa er der endelig Spørgsmaalet, hvorvidt vi kan gaa med til dette Lovforslag eller ikke. Med Hensyn hertil maa jeg gentage, at det indeholder visse Ting, der, set med vore Øjne, er forstandige: Bestemmelsen om, at Pristallet ikke skal paavirkes af visse Ting, der er en Følge af Krigen, Bestræbelserne for at begrænse Forbruget og ogsaa dette, at vi jo nu engang, takket være det fortrinlige socialdemokratiske Styre, er kommet i den Situation, at vi skal have 185 Mill. Kr., eller hvor meget det nu er, mere end det, vi allerede har vedtaget. Jeg maa derfor sige, at der er vel nok en ikke ringe Sandsynlighed for, at mit Parti vil tiltræde Lovforslaget; men en Betingelse herfor maa det dog, som jeg allerede har nævnt i mine første Bemærkninger, være, at Erhvervenes Udøvere faar Lejlighed til at fremsætte deres Bemærkninger om Forslaget, og at den højtærede Minister, hvis han ikke kan modsige, at den Kritik, som eventuelt vil fremkomme, er berettiget, vil tage Hensyn til den, forudsat at det vil kunne rettes uden i nogen afgørende Grad